

Vidhyayana - ISSN 2454-8596

An International Multidisciplinary Peer-Reviewed E-Journal

www.j.vidhyayanaejournal.org

Indexed in: ROAD & Google Scholar

ਪਾਲੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਦੇ ਨਾਟਕਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੁਖਾਵੇਂ ਔਰਤ- ਮਰਦ ਸਬੰਧ

<p>Gurbhej Singh Research Scholar Regd.no. PH1855045002 CT University Ludhiana Punjab</p>	<p>Dr. Lakhwinder Kaur Assistant professor. CT University Ludhiana</p>
--	---

ਪਾਲੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟ-ਪ੍ਰੇਪਰਾ ਦੀ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਾਟਕਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਮਵਰ ਹਸਤਾਖਰ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਟਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆ ਦੀਆਂ ਅਨੰਤ ਪਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੀ ਗਿਰਾਵਟ ਤੇ ਟੁੱਟ – ਭੱਜ ਤੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਦਵੰਦਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀ ਆਦਿ ਸਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਟਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਾਰੀ ਸੰਵੇਦਨਾ, ਨਾਰੀ ਚੇਤਨਾ, ਔਰਤ ਦੀ ਵਰਤਮਾਨ ਸਥਿਤੀ, ਔਰਤ – ਮਰਦ ਦੇ ਅਸੁਖਾਵੇਂ ਸੰਬੰਧ ਵਿਸ਼ੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਟਕਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਮਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਝਾਤੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਸਫਲ ਨਾਟਕਕਾਰਾਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਨਾਟਕ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੇ ਚੇਤਨ – ਅਵਚੇਤਨ ਪਾਸਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦ ਰਚਾਉਂਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਔਰਤ – ਮਰਦ ਦੇ ਆਪਸੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਸਮਝਾਉਣ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਖੂਬੀ ਹੈ। ਪਾਲੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਦੇ ਨਾਟਕ ਸਮਕਾਲੀ ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਸਮਾਜ, ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਆਪਸੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਤੇ ਔਰਤ – ਮਰਦ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਹਿੱਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੂੰ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਭਿੰਨ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਹਿੱਤ ਉਸ ਦੇ ਕੁੱਝ ਚੋਣਵੇਂ ਨਾਟਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਇਸ ਹੱਥਲੇ ਖੋਜ ਪਰਚੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਖੋਜ ਪਰਚੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਟਕ (ਤਹਾਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਰੰਗ ਪਸੰਦ ਹੈ) ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਪਾਤਰ ਹਨ : ਡੀ.ਕੇ, ਅਜਨਬੀ, ਵੇਟਰ ਤੇ ਸੇਫੀ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਨਾਟਕ ਵਿਚਲੇ ਚਾਰ ਪਾਤਰ ਮਰਦ ਹਨ ਤੇ ਨਾਟਕ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਪਾਤਰ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਡੀ .ਕੇ ਨੂੰ ਹੋਟਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਗੱਲ ਡੀ. ਕੇ . ਤੇ ਅਜਨਬੀ ਦੀ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਦੌਰਾਨ ਹੋ ਰਹੀ ਬਹਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਨਾਟਕ ਔਰਤ – ਮਰਦ ਦੇ ਆਪਸੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਤੰਦਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ

ਮਨੋ- ਵਿਗਿਆਨਕ , ਸਮਾਜਿਕ ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ – ਸੰਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਨਾਟਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਕਾਮੁਕ ਬਿਰਤੀਆਂ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਮਨੋ – ਵਿਗਿਆਨਕ ਪਾਸਾਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ . ਇਹ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਰਿਸ਼ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪਤੀ – ਪਤਨੀ ਭਾਵ ਕਿ ਵਿਆਹ – ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਾਰਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿਚਲੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨਿਰਜੀਵਤਾ ਤੇ ਆਭਾਵ ਨੂੰ ਬਿਆਨਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿਤਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਨਾਟਕ ਇੱਕ ਹੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਆਪਾ ਵਿਰੋਧੀ ਬਿਰਤੀ ਨੂੰ ਖੂਬ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੀ.ਕੇ. ਦੀ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਬਾਸ ਨਾਲ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਨੇਫਤਾ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਡੀ.ਕੇ. ਦੀ ਪ੍ਰੇਮਸ਼ਨ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਡੀ. ਕੇ . ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਨਿਗਾਹਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਡੀ. ਕੇ . ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਤੋੜਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੀ.ਕੇ. ਆਰਥਿਕ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਇਸਤੇਮਾਲ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਤੇ ਬਾਸ ਦੀ ਵੱਧਦੀ ਨੇੜਤਾ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਉਹ ਉੱਚਾ ਆਹੁਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਪਰਾਈ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਗਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਬਿਗਾਨੀ ਔਰਤ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ ਵੀ ਡੂੰਘੇ ਮਨੋ – ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਅਜਨਬੀ ਪਾਤਰ ਡੀ.ਕੇ. ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਘਾੜਦਾ ਹੈ ।

ਅਜਨਬੀ : ਤੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ
ਤੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ।
ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਨੈ , ਇੱਕ ਔਰਤ ਤੇਰੇ ਘਰ ਬੈਠ ਕੇ
ਰੋਟੀਆਂ ਬਣਾਏ , ਤੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਿਡਾਏ ਤੇ ।
ਤੇਰੀ ਕਮੀਜ਼ ਦੇ ਬਟਨ ਲਾਏ ਤੇ ਦੂਜੀ ਹੋਟਲਾਂ

ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਤੇਰੀ ਕਮੀਜ਼ ਦੇ ਬਟਨ ਤੇੜੇ ।

ਇਸ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਓਪਰੀ ਨਜ਼ਰੀ ਵੇਖੀਏ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਕਿ ਆਰਥਿਕ ਲਾਭ ਲਈ ਔਰਤ – ਮਰਦ ਇੱਕ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਕਾਇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਵਧੇਰੇ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਅੰਦਰ ਲੁਕੀ ਸਦੀਵੀ ਕਾਮ – ਆਕਰਸ਼ਣ ਤਾ ਅਤੇ ਅਤ੍ਰਿਪਤ ਵਾਸਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਾਟਕ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਤੇ ਅੰਦਰੀਵੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦਾ ਹੈ । ਡੀ. ਕੇ . ਦਾ ਵਾਰਤਲਪ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਵੀ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਡੀ.ਕੇ : ਕੌਣ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਕਿ
ਉਸ ਦੀ ਮਨ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ,
ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਤਨ । ਕੌਣ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਉਸਦਾ ਮਨ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸੇ ਪਿੰਡੇ ਨੂੰ ਹੀ ਮਾਣਦਾ ਹੈ ,
ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦਾ ਤਨ । ਤਨ ਦੇ ਪਰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮਨ ਕਿਸ
ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ , ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਨਾਟਕ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਦਾਚਾਰ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਬੰਦਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਤੇੜ ਕੇ ਇਨਸਾਨ ਕੁਦਰਤੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਕੇਵਲ ਮਰਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਹੀ ਆਉਂਦੀ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ । ਔਰਤ ਨੂੰ ਸਮਾਜ , ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਦੇ ਢਾਚੇ ਵਿੱਚ ਢਲ ਚੁੱਕੀ ਹੈ । ਉਹ ਕਾਮੁਕਤਾ ਦੀ ਥਾਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਵੱਲ ਨੂੰ ਵੱਧਦੀ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਔਰਤ ਦੇਹਮੁਖੀ ਹੁੰਦੀ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਨਾਟਕ ਵਧੇਰੇ ਕਰਕੇ ਮਰਦਾਵੀਂ ਬਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬਧਿਤ ਹੈ । ਮਰਦ ਜੇ ਆਪਣੀ ਕਾਮ – ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਸਦੀ ਮਨੇ – ਘਾੜਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅੰਤ ਸਦਾਚਾਰ ਨੂੰ ਤਿਲਾਂਜਲੀ ਦੇ ਕੇ ਕਾਮ – ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਵੱਲ ਨੂੰ ਵੱਧਦਾ ਹੈ

। नाटक (ਘਰ ਘਰ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ ਤੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਘਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਘਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਾਟਕਕਾਰਾਂ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਨਿਘਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਾਨ, ਅਮਨ ਅਤੇ ਪਰਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਇਸ਼ਾਨ ਪੜ੍ਹੀ-ਲਿਖੀ ਔਰਤ ਹੈ ਜੋ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਤੇ ਪਤੀ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਮਨ ਇੱਕ ਘਰੇਲੂ ਔਰਤ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਆਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ (ਅਜੀਤ) ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਔਰਤ ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ਼ਾਨ ਜੋ ਅਜੀਤ ਦੀ ਦੇਸਤ ਨੂੰ ਵੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਅਮਨ ਇਸ਼ਾਨ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮੰਨਦੀ ਹੈ। ਇਸ਼ਾਨ ਪੜ੍ਹੀ-ਲਿਖੀ ਤੇ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰਲੀ ਨਬਜ਼ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਫਿਤਰਤ ਬਾਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲਦੀ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਪਰਮ ਇੱਕ ਦਲਿਤ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕੁੜੀ ਹੈ ਜੋ ਅਮਨ ਦੇ ਘਰ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹ ਲਿਖੇ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜੀਤ ਪੜ੍ਹਾਈ-ਲਿਖਾਈ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਪਰਨ ਦੀ ਇੱਜ਼ ਨਾਲ ਖੇਡਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਝੂਠੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਬਹਿਕਾਵੇ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਪਰਮ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜੀਤ ਇਸ ਕੁਕਰਮ ਤੋਂ ਮੁਨਕਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਰਮ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਲਈ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਮਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਪਰਮ ਨਾਲ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸੰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ਼ਾਨ ਅਮਨ ਨੂੰ ਘਰ ਨਾ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਹਾਰ ਲਈ ਘਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਮਰਦ ਦੇ ਘਰ ਤੇ ਬਾਗਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਤੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਔਰਤ ਘਰ ਛੱਡਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੀ ਸਮਾਜ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ :

ਇਸ਼ਾਨ : ਘਰੋਂ ਨਿਕਲੀ ਹੋਈ ਔਰਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੁੰਦੈ ,
ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ । ਤੂੰ ਘਰੋਂ ਪੈਰ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖ ,
ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ
ਬੰਦ ਕਰ ਲੈਣਗਈਆਂ ਤੇ ਮਰਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ,

ਪਾਲੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਾਟਕ ਘਰ ਘਰ ਰਾਹੀਂ ਔਰਤ ਦੀ ਹਾਸੀਅਗਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਾਖੂਬੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਉਹ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੇ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਲੇਕਿਨ ਅੰਤ ਨੂੰ ਔਰਤ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਿਮਟ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸਬਾਲਟਰਨ ਧਿਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਾ ਸੁਹਿਰਦ ਯਤਨ ਹੈ । ਉਸ ਦੇ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਔਰਤ ਦੀ ਘਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਇਹ ਦਰਸਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ (ਸਬਾਲਟਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਬਾਨ ਨਹੀਂ । ਔਰਤ ਮਰਦ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ । ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਰਦ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਕਾਮੁਕ ਖੁੱਲ੍ਹ ਔਰਤ ਲਈ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਉਹ ਘਰ ਬਾਹਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਅੰਦਰ ਵੀ ਸੰਤਾਪ ਹੰਢਾਉਂਦੀ ਹੈ । ਔਰਤ ਮਰਦ ਦੇ ਕਾਮ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਇਸ ਨਾਟਕ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾਟਕਕਾਰ ਨੇ ਪਰਮ ਦੀ ਇਸ ਪੀੜਾ ਨੂੰ ਖੂਬ ਫੜਿਆ ਹੈ । ਉਹ ਪਰਮ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ :

ਪਰਮ : ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਔਰਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਰਦ ਜਾਣਦੇ
ਹੋ ਦੀਦੀ । ਪਰ ਨੀਵੀਂ ਜਾਤ ਦੀ ਔਰਤ ਹੋਣ ਦਾ
ਦਰਦ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ।
ਇਹ ਸੇ ਕਾਲਡ ਪਾਸ਼ ਕਲੇਨੀਆਂ ਦੇ ਸੇ ਕਾਲਡ ਵੱਡੇ
ਲੋਕ ਅੰਦਰ ਵੜ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਚੱਟਣ ਨੂੰ ਵੀ

ਤਿਆਰ ਨੇ ਪਰ ਬਾਹਰ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ

ਨੂੰ ਵੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ । ਡਰਦੇ ਨੇ ,

ਕਿਤੇ ਭਿੱਟੇ ਨਾ ਜਾਣ ।

ਨਾਟਕ ਰਾਤ ਚਾਨਣੀ ਵਿੱਚ ਪਾਲੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਨੇ ਚਾਨਣੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰਦ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਝੂਠੇ ਤੇ ਫਰੇਬੀ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਔਰਤ ਮਨੋਵੇਦਨਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਨਾਟਕ ਰਾਤ ਚਾਨਣੀ ਵਿੱਚ ਸਰਦਾਰਨੀ ਚੰਦ ਕਰੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਅੰਬਰ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕੈਨੇਡਾ ਰਹਿੰਦੀ ਲੜਕੀ ਪਾਲ ਨਾਲ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅੰਬਰ ਵਿਆਹ ਕਰਕੇ ਕੈਨੇਡਾ ਪੱਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਫਿਰ ਪਾਲ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇ ਕੇ ਵਾਪਸ ਇੰਡੀਆ ਆ ਕੇ ਕਿਸੇ ਅਮੀਰ ਘਰ ਦੀ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਵੇਗਾ । ਸਰਦਾਰਨੀ ਚੰਦ ਕਰੇ ਦਸ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕੇ ਅੰਬਰ ਦਾ ਵਿਆਹ ਪਾਲ ਨਾਲ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ । ਅੰਬਰ ਤੇ ਪਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅੰਬਰ ਕੈਨੇਡਾ ਜਾ ਕੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਪਾਲ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ । ਜਦੋਂ ਮਾਂ ਨੂੰ ਅੰਬਰ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅੰਬਰ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਤੇ ਮੱਕਾਰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ । ਅੰਬਰ ਨੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਪਾਲ ਨੂੰ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਦਸ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਖਬਰ ਸਿਰਫ ਪਾਲ ਦੀ ਮਾਤਾ ਮਿਸਿਜ਼ ਮੇਜ਼ਰ ਨੂੰ ਹੈ ਤੇ ਅੰਬਰ ਨੇ ਇਹ ਵਿਆਹ ਸਿਰਫ ਕੈਨੇਡਾ ਪੱਕਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਾਲ ਅੰਬਰ ਤੇ ਸੋਮਨਾਥ ਅੰਕਲ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੇ ਅੰਬਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਦਾ ਉਹ ਇਕ ਦਮ ਕੰਬ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦਸ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਸਮਾਂ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅੰਬਰ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਰਿਸ਼ਤਾ ਵੀ ਫਿੱਕਾ-ਫਿੱਕਾ ਨਜ਼ਰੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ :

ਅੰਬਰ : ਸਾਡਾ ਵੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ ਪਾਲ ।

ਪਾਲ : (ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਪਿਆਰ ਜਾਗਦਾ ਹੈ) ਅੱਜ ਤੱਕ ਤਾਂ ਬੁਹਤ ਰਿਸ਼ਤੇ ਸਨ

ਜਦੋ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਧੀ ਨਾਲ ਲਾਡ ਲਡਾਉਂਦਾ ਤਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਲਗਦਾ ।

ਜਸ਼ਨ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਲੜਦਾ ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਉਸਦਾ ਕੇਅਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ

ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ , ਮੇਰਾ ਵੀ ਬਾਪ ਹੈ । ਕਦੇ ਦਾਰੂ ਪੀ ਕੇ ਤੂੰ ਮੂੰਹ

ਜੇਰ ਝੱਖੜ ਵਾਂਗ ਖੋਰੂ ਪਾਉਂਦਾ , ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ,

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮਰਦ ਏ । ਪਰ .. ਪਰ ਫਿਰ ਤੂੰ ਕਿਸੇ

ਗੱਲੇ ਖਿੱਝਿਆ – ਅੱਕਿਆ ਅੱਖਾਂ ਭਰ ਕੇ ਮੇਰੀ

ਹਿੱਕ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਆਣ ਰੱਖਦਾ .

ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਤੂੰ ਤਾਂ ਮਾਂ ਮਹਿੰਟਰ

ਇਕ ਮਸੂਮ ਜਿਹਾ ਬੱਚਾ ਏ ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚੋ

ਆਪਣੀ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਈ ਮਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਪਿਆ ਏ ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਨਾਟਕਕਾਰ ਨੇ ਜਿੱਥੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਹੋਣ ਲਈ ਝੂਠੇ ਵਿਆਹਾਂ ਤੇ ਉਪਜੀਆ ਗੁੰਝਲਾਂ ਦੀ ਦਾਸਤਾਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਹੀ ਔਰਤ – ਮਰਦ ਦੇ ਦਵੰਦਾਤਮਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਜ਼ਹਿਰ ਨਾਟਕ ਰਾਹੀਂ ਨਾਟਕਕਾਰ ਨੇ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੀ ਹੋਈ ਛਿਪਕਲੀ ਤੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਹੋਏ ਦੁੱਧ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਰਾਹੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀ ਜ਼ਹਿਰ ਦੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਵਿੱਟ ਆਪਸੀ ਪਿਆਰ , ਮੁਹੱਬਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਾਸਤੇ ਬਾਹਰ ਨਾਜਾਇਜ਼- ਰਿਸ਼ਤੇ ਕਾਇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਨਾਲ ਤੇ ਮਰਦ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਾਲੀ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਾਇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਉਹਨਾਂ ਚਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਤੇ ਮਨਾਂ ਅੰਦਰ ਇੰਨੀ ਕੜਵਾਹਟ ਭਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ – ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਦੁੱਧ ਪਿਆ ਕੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਨਾਟਕ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਉਹ

ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਤੇ ਸਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣ ਦਾ ਵਾਸਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਔਰਤ ਤੇ ਮਰਦ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦੁਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੇ ਮਰਦ ਦੀ ਸਾਲੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਨਾਟਕ ਅਜੇਕੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅੰਦਰ ਆ ਰਹੀਆਂ ਮਾਨਸਿਕ ਗੁੰਝਲਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਤੀ - ਪਤਨੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤਿੜਕ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੇ ਤਨ - ਮਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਤੇ ਦੂਰ ਭੱਜਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਬੜੀ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਕਾਰਨ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਰੇੜਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਨੈਤਿਕ ਕਦਰਾਂ - ਕੀਮਤਾਂ ਟੁੱਟਣ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਾਲੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਦੇ ਚੋਣਵੇਂ ਨਾਟਕਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੋਣ ਨਾਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਭਿੰਨ ਰਿਸ਼ਤੇ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸੰਧਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਔਰਤ ਤੇ ਮਰਦ ਦੇਵੇ ਆਜ਼ਾਦ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਤੇ ਨਿਰਲੇਪ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵੀ ਸਮਾਜ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਬਣਦੇ ਵਿਗਸਦੇ ਤੇ ਟੁੱਟਦੇ- ਭੱਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਣਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਆਰਥਿਕ ਜਾਂ ਕਾਮ - ਬਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਮ ਬਿਰਤੀ ਵੀ ਵਾਸਨਾ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਛੁੰਹਦੀ ਹੋਈ ਅਤ੍ਰਿਪਤ ਅਕਾਖਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਤੁਰਦੀ ਹੋਈ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਨਿਘਾਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸਮਕਾਲੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਈ ਅਸਥਿਰਤਾ, ਅਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਤਰਲ ਤੇ ਬੇਹੱਦ ਨਾਜੁਕ ਰੂਪ ਅਦਾ ਕਰਦੀ ਨਜ਼ਰੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਕੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਔਰਤ ਮਰਦ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਇਹ ਸਰੂਪ ਪਾਲੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਹਵਾਲੇ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ

Vidhyayana - ISSN 2454-8596

An International Multidisciplinary Peer-Reviewed E-Journal

www.j.vidhyayanaejournal.org

Indexed in: ROAD & Google Scholar

1. ਪਾਲੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ , ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਰੰਗ ਪਸੰਦ ਹੈ । ਚੇਤਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ , ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ , ਲੁਧਿਆਣਾ ,2015, ਪੰਨਾ 51
2. ਉਹੀ , ਪੰਨਾ 60
3. ਪਾਲੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ , ਘਰ ਘਰ , ਚੇਤਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ,ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ , ਲੁਧਿਆਣਾ , 2008
ਪੰਨਾ 33
4. ਉਹੀ , ਪੰਨਾ 14
5. ਪਾਲੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ , ਰਾਤ ਚਾਨਈ , ਚੇਤਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ , ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ , ਲੁਧਿਆਣਾ ,
2008, ਪੰਨਾ 28